

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 7 marca 1922 r.

w przedmiocie opłat za legalizowanie wodomierzy i przyrządów do pomiaru przepływu spirytusu, dokonywane przez Urzędy Miar na terytorjum b. zaborów austriackiego i rosyjskiego.

Na podstawie art. 23 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 15 poz. 211) zarządza się co następuje:

§ 1. Za legalizowanie wodomierzy pobiera się następujące opłaty zasadnicze:

za wodomierze o średnicy przewodu (kaliber) 13 mm — 1200 mk., za wodomierze o średnicy przewodu (kaliber) 15 mm — 1500 mk., za wodomierze o średnicy przewodu (kaliber) 20 mm — 1800 mk., za wodomierze o średnicy przewodu (kaliber) 25 mm — 2200 mk., za wodomierze o średnicy przewodu (kaliber) 30 mm — 2500 mk., za wodomierze o średnicy przewodu (kaliber) 40 mm — 3500 mk., za wodomierze o średnicy przewodu (kaliber) 50 mm — 4500 mk., za wodomierze o średnicy przewodu (kaliber) 80 mm — 7000 mk.

§ 2. Za legalizowanie przyrządów do pomiaru przepływu spirytusu i ich części składowych pobiera się następujące opłaty zasadnicze:

za legalizowanie przyrządu, mierzącego ogólną ilość przepływającego spirytusu 25000 — mk.

za legalizowanie przyrządu, mierzącego ogólną ilość przepływającego spirytusu i zawartą w nim ilość absolutnego alkoholu 35000 — mk.

za oddzielną legalizację części składowych powyższych przyrządów mierniczych:

a) bębna mierniczego 20000 — mk.

b) pływaka 10000 — mk.

§ 3. Niezależnie od opłat zasadniczych, wymienionych w §§ 1 i 2, obowiązują zgłaszającego opłaty dodatkowe zgodnie z przepisami ogólnymi w tym przedmiocie, wyszczególnionymi w obowiązujących rozporządzeniach Ministra Przemysłu i Handlu o opłatach za czynności urzędów miar.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:

Henryk Strasburger